

БІЛОЗІРСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ЛАНОВЕЦЬКОГО РАЙОНУ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ

СЬОМЕ СКЛИКАННЯ
ЧЕТВЕРТА СЕСІЯ

РІШЕННЯ № 101

від 21 червня 2016 року

с. Білозірка

Про встановлення місцевих
податків та зборів на 2017 рік
на території Білозірської сільської ради.

Керуючись ст. 143, ст. 144 Конституції України, п. 24, 28,35 ч.1 статті 26 ,
ч.1 ст.59,ст. 69 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»,
відповідно до статей 7,8,10,12, 265-267, 269-288 Податкового кодексу України
№ 2755-VI від 02.12.2010 року із змінами, внесеними Законом України № 71-
VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких
законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.2014 року,
заслухавши та обговоривши інформацію головного бухгалтера Білозірської
сільської ради Максимлюк С.Я. та врахувавши пропозиції постійної комісії з
питань планування бюджету та фінансів, сільська рада

В И Р І Ш И Л А :

1. Встановити на 2017 рік на території Білозірської сільської ради:
 - 1.1. Ставки на податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів житлової та нежитлової нерухомості та затвердити Положення про механізм справляння та порядок його сплати згідно з додатком 1;
 - 1.2. Ставки транспортного податку та затвердити Положення про механізм справляння та порядок його сплати згідно з додатком 2;
 - 1.3. Ставки єдиного податку для фізичних осіб – підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, в розрахунку на календарний місяць згідно додатку 3;
 - 1.4. Збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності згідно з додатком 4.
 - 1.5. Ставки земельного податку, пільги з його сплати та розмір орендної плати та затвердити Положення про механізм справляння та порядок його сплати згідно з додатком 5.
 - 1.6. Ставки податку при реалізації суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів (пива,алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну, та інші) у розмірі 5 відсотків від

вартості (з податком на додану вартість). Вказаний податок вноситься за місцем здійснення реалізації таких товарів – до бюджету Білозірської сільської ради.

2. Встановити, що платники місцевих податків несуть відповідальність за порушення норм даного рішення щодо порядку справляння, повноти і своєчасності надання податкової звітності та сплати місцевих податків та зборів, передбачену Податковим кодексом України.

Контроль правильності, повноти і своєчасності нарахування та сплати податкових зобов'язань по місцевих податках та зборах, в межах повноважень, визначених Податковим кодексом України, здійснюють органи державної податкової служби.

2. Це рішення набирає чинності з 01.01.2017 року.
3. З 01.01.2017 року вважати таким, що втратило чинність рішення 22 сесії Білозірської сільської ради від 22 червня 2015 року № 430 «Про встановлення місцевих податків та зборів на 2016 рік на території Білозірської сільської ради».
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на голову постійної планово - бюджетної комісії Шафранську С.М.

Сільський голова :

 Горносум В.Є.

**Положення
про платі за землю у складі податку на майно,
що справляється у формі земельного податку
та орендної плати за земельні ділянки
на території Білозірської сільської ради.**

1. Загальні положення.

1.1. Це Положення про встановлення плати за землю на території Білозірської сільської ради (далі – Положення) визначає порядок справляння плати за землю на території сільської ради та затверджено відповідно до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755 – VI зі змінами та доповненнями.

1.2. Плата за землю – це місцевий податок, кошти якого зараховуються до місцевого бюджету.

2. Платники податку.

2.1. Платниками податку є:

2.1.1. Власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. Землекористувачі.

2.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

3. Об'єкти оподаткування земельним податком.

3.1. Об'єктами оподаткування є:

3.1.1. Земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

3.1.2. Земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування земельним податком.

4.1. Basis оподаткування є:

4.1.1. Нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, відповідно до ст. 289 ПКУ

4.1.2. Площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

5. Ставка земельного податку.

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється:

5.1.1. для земель, зайнятих житловим фондом, гаражно-будівельними або дачно-будівельними та садівницькими товариствами (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі **0,03 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.2. для земельних ділянок сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно – побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі **2 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.3. для земельних ділянок, зайнятих гірничодобувними підприємствами та використовуються для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також під водойми, надані для виробництва рибної продукції (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі **2 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.4. для земельних ділянок промисловості, транспорту (крім залізничного), зв'язку, енергетики, а також підприємств і організацій, що здійснюють експлуатацію ліній електропередач (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі **2 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.5. для земель водного фонду (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі **1 відсоток** від їх нормативної грошової оцінки;

5.1.6. для нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, ставка податку встановлюється у розмірі **2 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки.

5.1.7. для сільськогосподарських угідь, ставка податку встановлюється у розмірі – **0,1 відсоток** від їх нормативної грошової оцінки (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.1.8. ставка податку встановлюється в розмірі **10 відсотків** від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.1.9. за земельні ділянки, які передано у власність шляхом викупу для здійснення підприємницької діяльності право власності посвідчено установчими документами у розмірі **1 відсоток**.

5.2. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі **5 відсотків** від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області.

6. Порядок обчислення плати за землю.

6.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Виконавчий комітет сільської ради щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік

а) паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

10.1.3. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

10.1.4. земельні ділянки кладовищ;

10.1.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

11. Особливості оподаткування платою за землю.

11.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

11.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, в якому втрачено це право.

11.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахування прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи уразі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

12. Орендна плата.

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки, оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Орган місцевого самоврядування, якій укладає договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходження земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки

12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.5. Розмір орендної плати встановлюється в договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою **3 відсотків** нормативної грошової оцінки;
- не може перевищувати **12 відсотків** нормативної грошової оцінки.

12.6. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати

12.7. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строки сплати та порядок її зарахування до бюджетів застосовується відповідно до вимог статей 285 – 287 Кодексу.

13. Контроль.

13.1. Контроль за правильністю та своєчасністю сплати плати за землю здійснюється органами податкової служби.

14. Відповідальність.

14.1. Відповідальність за повноту та правильність справляння, своєчасність сплати плати за землю до місцевого бюджету покладається на платників відповідно до Податкового кодексу України.

Секретар сільської ради:

Танасевич Л.О.

ПОЛОЖЕННЯ
про механізм справляння та порядок сплати податку
на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

1. Загальні положення.

- 1.1. Положення про механізм справляння та порядок сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Положення) розроблено на підставі статті 265 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. №2755-IV із змінами згідно Закону України № 71 – VIII від 28 грудня 2014 року.
- 1.2. Це положення є обов'язковим до виконання юридичними особами та фізичними особами на території Білозірської сільської ради.

2. Платники податку.

- 2.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.
- 2.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:
 - а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
 - б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
 - в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування.

- 3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.
- 3.2. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, поділяються на такі типи:
 - а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій

земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

3.3. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

д) будівлі промислові та склади;

ж) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

и) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

к) інші будівлі.

3.4. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям - інвалідам, які виховуються самотніми матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

е) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

- ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

4. База оподаткування.

- 4.1. Basis of taxation is the total area of the residential and non-residential real estate, including its shares.
- 4.2. Basis of taxation of residential and non-residential real estate, including its shares, which are owned by natural persons, is determined by the controlling authority on the basis of data from the State Register of Real Rights on Real Estate, which are provided free of charge by the state registration authorities of real rights on real estate and/or on the basis of original documents of the taxpayer, in particular documents on the right of ownership.
- 4.3. Basis of taxation of residential and non-residential real estate, including its shares, which are owned by legal persons, is determined by such persons independently, starting from the total area of each separate object of taxation on the basis of documents, which confirm the right of ownership on such object.
- 4.4. In the case of a taxpayer - a natural person having more than one object of taxation, including different types (apartments, residential buildings or apartments and residential buildings), the basis of taxation is determined starting from the total area of such objects.

5. Пільги із сплати податку.

- 5.1. Basis of taxation of the object/objects of residential real estate, including its shares, which are owned by a natural person - the taxpayer, is reduced:
 - a) for apartment/apartments independently of their quantity - to 60 sq. meters;
 - b) for residential building/buildings independently of their quantity - to 120 sq. meters;
 - v) for different types of objects of residential real estate, including its shares (in the case of simultaneous ownership of the taxpayer of apartment/apartments and residential building/buildings, including its shares), - to 180 sq. meters.Such reduction is granted once for each basic tax period (year).
- 5.2. Exemptions from tax, which is paid on the territory of Bilozirsk rural council, for objects of residential real estate, for natural persons are not granted to:
 - object/objects of taxation, if the area of such object/objects exceeds fivefold the size of the non-taxable area, confirmed by the decision of Bilozirsk rural council;
 - objects of taxation, which are used by their owners for income (they are leased, leased, borrowed, used for entrepreneurial activity).

- 5.3. Білозірська сільська рада встановлює пільги з податку, що сплачується на території Білозірської сільської ради з об'єктів житлової та /або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).
- 5.4. Звільнити від сплати податку на нерухоме майно відмінне від земельної ділянки за об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, що перебувають у власності – пенсіонерів, інвалідів, учасників бойових дій, учасників антитерористичної операції, мобілізованих, військовослужбовців, учасників ліквідації аварії на ЧЕС, багатодітні сім'ї.

6. Ставка податку.

- 6.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування становить:
- а) *для фізичних осіб*
 - об'єкти нежитлової нерухомості – **0,03** відсотка;
 - об'єкти житлової нерухомості – **0,5** відсотка.
 - б) *для юридичних осіб*
 - об'єкти нежитлової нерухомості – **0,5** відсотка,
 - об'єкти житлової нерухомості – **1** відсотка.

7. Податковий період.

- 7.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку.

- 8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:
- а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а", "б" пункту 5.1 розділу 5 цього Положення та відповідної ставки податку;
 - б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а", "б" пункту 5.1 розділу 5 цього Положення та відповідної ставки податку;
 - в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" пункту 5.1 розділу 5 цього

Положення та відповідної ставки податку;

- г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів «б» і «в» пункту 8.1. розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.
- 8.2. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.
- 8.3. Податкове/податкові повідомлення - рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з пунктом 8.1 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).
- 8.4. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою – платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.
- 8.5. Органи державної податкової служби за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.
- 8.6. Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.
- 8.7. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:
- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
 - розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
 - права на користування пільгою із сплати податку;
 - розміру ставки податку;
 - нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючого органу та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності,

контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення - рішення. Попереднє податкове повідомлення - рішення вважається скасованим (відкликаним).

- 8.8. Орган державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також орган, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.
- 8.9. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України «Податкова декларація (розрахунок)», з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.
- 8.10. Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

- 9.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.
- 9.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку.

- 10.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету Білозірської сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

11. Строки сплати податку.

- 11.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:
- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
 - б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради:

Танасевич Л.О.